

ЛЮБІ ЖУРНАЛИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 224 (2226) ♦ Четвер, 2 грудня 1999 року ♦ Ціна договірна

2 грудня

✓ 1919 р. Карпатську Україну проголошено автономною державою.
✓ 1919 р. Початок Першого зимового походу Армії УНР.
✓ 1983 р. Набрала чинності Конвенція про заборону як обмеження застосування негуманних видів зброї.
✓ 1991 р. Республіка Польща і Канада перші визнали незалежність України.

Питання номер один

Засіда у Верховній Раді відбудеться міжнародний семінар з проблеми скасування смертної кари в Україні. Проводитимуть його під егідою Ради Європи, і участь у цьому заході візьмуть представники підкомітету з питань прав людини Юридичного комітету Парламентської Асамблеї Ради Європи. Нагадаємо, що скасування смертної кари є одним із зобов'язань України, ухвалених під час вступу до Ради Європи. І головним чином через невиконання нашої державою саме цього зобов'язання парламентська делегація України у ПАРЄ може погіршити деякі своїх повноважень у січні, на наступній сесії асамблеї.

1 У номер

Запасатися свічками й терпінням

Телефон львівського корпусу обривають пенсіонери. «Дайте телефон Президента, може, він не знає, що тут — судитися темрява». «Львівобленерго» попереджає про виникнення енергопостачання щодня з 16-ї до 23-ї години (насправді «пауза» може тривати й 10–11 годин) і закликає до економії — вимкати лише необхідні електроприлади, не користуватися ліфтами, застосовувати свічки й терпінням. Припиняється водопостачання, зупиняється електротранспорт. До того ж енергетична криза призводить і до людських жертв. Так, у Бродівській районній лікарні через відсутність електропостачання лікарі не змогли терміново прооперувати жінку, яка нещодавно померла. При цьому робили кесарів розтин породіллі...

Парламентська хроніка

Житловий кодекс китла не замінить

Всім років тому український народ на референдумі підтримав Акт проголошення незалежності України. А напередодні втруч в історію незалежної держави відбулася процедура інавгурації Президента. Саме ці дві події і були в центрі уваги виступів із записки депутатських фракцій і груп.

Водночас триває реструктуризація парламенту: чимало народних обранців переходять із одних депутатських груп і фракцій до інших. Так, це два депутати — Віктор

Ранкове й денне засідання 1 грудня

Суслов і Юрій Спіженко — покинули фракцію СепЛПУ. Шопрала, Віктор Суслов поки що залишилися у ролі «вільного стрільця», а от Юрій Спіженко поповнив лави групи «Трудова Україна». Разом з ним до «трудоваків» подалися з фракції Партії зелених України Ірина Богословська і Григорій Дашутін, Фракцію «Реформи-Конгрес» покинув Іван Білас.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На вшанування пам'яті борців за незалежність Київська міська Координаційна рада блоку політичних партій провела акцію на могилі Героїв Крут — Аскольдової могили. Учасники продовжили мітинг біля стін Верховної Ради.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Аварія

Одесити просять води

Останні дві доби листопада не просто добряче поспунали нерви одеситам, а й поставили під загрозу здоров'я людей та санітарний стан міста: Одеса залишилася без води. Причина — аварія на центральній водорозподільній станції міста, де вивало мостовий шпрат 750-миліметрової чавунової труби, прокладеної ще сотню літ тому. Перекрити воду, аби провести ремонт, виявилось справою непросту, — довелося зупиняти навіть роботу водопільної станції «Дніс-

тер», що в Біляївці. Відповідні служби міста виявлялися слабо підготовленими до несподіваного виробництва: зі значною затримкою організували підведення води до лікарень та позовових будівлях, а багато шкіл та дитсадків довелося тимчасово закрити. Населення ж брало воду з сумнівних джерел, влаштувавши біля них довжелезні черги. Оскільки глибоких свердловин з питною водою у більшості районів міста немає, вони лийте лише деінде на комах.

Спробуй і виграй!

Шановні друзі! Триває передплата періодичних видань на 2000 рік.

Нагадаємо, що наш видання можна передплатити у всіх поштових відділеннях.

Передплата вартість:
«Голос України» українською мовою (інд. 60955) і «Голос України» російською мовою (інд. 60997) на рік — 30 гривень, 6 місяців — 15 гривень, 3 місяці — 7,5 гривні, 1 місяць — 2,5 гривні.

Пільгова передплата для ветеранів Великої Вітчизняної війни і праці, осіб, що мають статус ліквідаторів наслідків аварії на ЧАЕС: «Голос України» (інд. 40224) і «Голос України» (інд. 40223) на рік — 20,4 гривні, 6 місяців — 10,2 гривні, 3 місяці — 5,1 гривні, 1 місяць — 1,7 гривні.

Передплатити будь-якого нашого видання зможуть ужити участь у розгрізанні

зачислювальних призів. Тим, хто зробить свій вибір і передплатить нашу газету, необхідно надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробити позначку «Передплата-2000».

Розграти проводиться у два етапи. У сечі в першому етапі розграти візьмуть участь і ті, хто передплатив нашу газету на першу півріччя, і ті, хто передплатив газету на весь рік. Останні візьмуть участь і в другому етапі розграти лотерії, який відбудеться влітку. До них приєднаються ще й ті, хто передплатив нашу газету на друге півріччя 2000 року.

Вражайте, хто передплатить газету одразу на весь рік, який матиме шанси виграти заочислювальний приз. Як і раніше, великим нашим спонсором розграти будуть найрізноманітніші приз: від складної побутової техніки — до сільськогосподарських продуктів. Спробуйте і виграйте!

Абзац з листа

Від першої до останньої

«Голос України» передплатуємо з першого номера і не збираємося з газетою прощатися. Читавмо від першої до останньої сторінки, а чоловік ще й «політиформіація» провводить серед знайомих. Зачитує ім уривки із газети і цілі статті. Іноколи дивлюся: 5–6 людей оточують чоловіка і дискутують. Спасибі колективу редакції за цікаву газету. Успіхів, хороших публікацій і в новому, 2000 році!

Запоріжжя.

З повагою, А. КОВАЛЬЧУК.

У Києві відкрито Центр соціально-трудоваї реабілітації інвалідів.

В Україні відключено від енергопостачання третину підприємств боржників.

У Запоріжжі помер світовий рекордсмен із стрибків у висоту Володимир Яценко.

Передплату на «Г» продовжено до 11 грудня включно. Поспішіть передплатити «Г»!

P.S.

У номер
Дніпропетровськ

Не вір очам своїм?

Доки пояснювали, чому подорожчав хліб, заповідаючи волоцюгах, що з інших продуктів цього подібного не стягнеться, у Дніпропетровську зросли ціни й на молоко, сметану, вершкове масло та інші молочнопродукти. Це мов той видалок, про який говорив колись Козьма Прутков: коби бачили на ярмарку шині шин — не вір очам своїм, і кинь.

Ужгород

Закарпатці — за такого прем'єра

Колесник Березівської центральної районної лікарні підтримує Президента України Леоніда Кучму в тому, щоб залишити на посаді Прем'єр-міністра Валерія Гусаківського.
«Прем'єр-міністр, — кинься у зверхній медик, — багатो зробив для продовження будівництва лікарняно-полювничого корпусу в Березівці та його останнього сучасним обладнанням і постійно турбується про розвиток охорони здоров'я у краї».

Як повідомляють засоби масової інформації Закарпаття, кандидатуру Валерія Гусаківського на посаду Прем'єр-міністра підтримують колективи ВАТ «Хустський завод будматеріалів», Раківського дослідно-металургійного заводу, Раківського ліскокомбінату та картонової фабрики, ТОВ «Закарпатполіметал» та інші установи і організації краю.

Вінниця

Світить зірка Пирогова

Учені Кіровоградської обсерваторії відкрили нову зірку Сонячної системи. І назвали її ім'ям видатного хірурга Миколи Пирогова. Свідчення про відкриття малої планети вручили представникам музею-садиби Пирогова у Вінниці продавці спеціаліст обсерваторії доктор фізико-математичних наук Микола Черник.

20 останніх років народний лікар працює у селі Виниш під Винницею (ніби Пирогове). Уже 118 років тут у церкві-некрополі зберігається забальшоване тіло вченого. За час існування музею його відвідали більш як 6 млн. чоловік із 146 країн світу.

Хмельницький

За три гривні — три життя

Увечері, 30 листопада, в центрі Хмельницького типу розірвали пистолетні постріли. Поїзд розгорівся в кафе «Ідеал». Конфлікт виник з банальної причини — розсіювання бокалів і обфантажувана ім'я не три гривні. Один із розлючених клієнтів «клявою» націоналістичної викопи пистолет і відкрив вогонь. Двох барисів було біля відрату, кулях з трьох кулями доставлено в реанімацію.

Уже серед ночі вбивство було затримано. Біля місця ймовірного переконування свідків вбивця було вклявожено заступку. Та під ранок з'явився приїжджене, працівник міліції Н., що був у близьких стосунках з розпущуваним. У територію його сплатили з підозрюваним, під час затримання він учинив опір, не поодиноким, що сам є працівником міліції. Внаслідок сутички міліціонер було вбито.

Отже ціла життя — за бокал у три гривні затинуло трос людей!

Фотофакт

Учора у військах Національної гвардії розпочався новий навчальний рік — молодим гвардійцям вручили зброю.

фот. Юлія ВЕНГЕРША

Житловий кодекс життя не замінить

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.)

Пити Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко поставив на голосування три проєкти концепції поліпшення становища жнок, але жоден з них не набрав потрібної кількості голосів.

Складом з кількох структур, в тому числі державних, які виконують функції охорони, і народний депутат Олександр Бандурка представив три законопроекти, що законодавчо врегулюють проблеми в цій сфері. Зокрема, депутатам пропонується прийняти проект закону «Про професійну охорону служб» та «Про надержавну охорону діяльності». Оскільки, як показало обговорення, більшість народних обранців, погоджуючись із потребою у правовому врегулюванні діяльності різних охоронних структур, все-таки не поспішали прийняти їх у першому читанні. Помав те, дехто з промовців запропонував об'єднати всі законопроекти в один. Отже більшість сесійного залу зійшлася на думці: передати їх на доопрацювання і на наступний розгляд внести єдиний законопроект.

В. о. голови державного Комітету з питань будівництва та архітектури Володимир Гусаків виніс на суд народних депутатів проект Житлового кодексу. За його словами, кодекс

врегулює порядок надання житла за рахунок держави, життя на житловий об'єкт в нових економічних умовах, деякі інші проблеми. Доповідач стверджує, що житлом насаперед забезпечуватимуть малозаможних та соціально незахищених громадян. Він підкреслює, що на зміну ордеру прийде договір оренди житла. Кодекс урегулюватиме й деякі інші проблеми, в тому числі використання службового житла, виселення громадян з житла тощо.

Після перерви тривало обговорення проєкту Житлового кодексу, який викликав суперечливі оцінки народних обранців. Один промовців вважав, що, попри окремі недоліки, його можна прийняти у першому читанні. Проте більшість, думку якій висловив Леонід Косенківський, переконана: проєкт кодексу має чимало істотних недоліків, а тому його потрібно доопрацювати і внести на повторне перше читання. Вони вважали, що документ мало захищає конституційні права громадян, а також не дозволяє сподіватися їм на вирішення житлових проблем. Так, народним депутатам Віталію Черненко у своєму виступі зауважили: «Треша,

зокрема, хоча б уточнити умови, за яких громадянин можна ставити на квартиру для поліпшення житлових умов».

Верховна Рада прийняла рішення — проєкт Житлового кодексу доопрацювати і внести на повторне перше читання не пізніше 1 січня 2000 року.

Народні обранці розглянули також низку інших законопроектів.

Володимир КОРОЛЮК.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про продовження виконання Кабінетом Міністрів України його повноважень

Відповідно до частини п'ятої статті 115 Конституції України виставляю:

Кабінету Міністрів України, який склав повноваження перед новообраним Президентом України, продовжувати виконувати свої повноваження до початку роботи новоствореного Кабінету Міністрів України.

Президент України І. ЛУЧЕНА.

м. Київ, 30 листопада 1999 року.
№ 1510/99.

Бешкетують ліси до смаженої поросятини

З приводу псевдомистецької акції «Тасма вечера-2000»

Коли на світанку української незалежності, на початку десяти років, романтично налаштовані тодішні провідники гуманітарної політики в нашій державі віце-прем'єр Микола Жулинський та міністр культури Іван Дзюба ініціювали в Національній опері новорічний «Вісниський бал», громадські й особисті інтереси засудили починання. Сьогодні та подія бачитися дещо інакше. І ось чому.

Масмо театр чимало досить галасливих комерційних заходів, що представляють суспільству «кращих синів та дочок» країни. Назвемо для прикладу хоча б «Золоту фортецю» чи «Тарарійські ігри». Зрозуміло, що вони мають таке собі відношення до справ консолідації діячів культури та науки, формування української сілти.

І тому, коли б ми з розумінням поставилися до неспівмірних кроків М. Жулинського та І. Дзюби, може, сьогодні мали бик культури зрозуміти, який справді репрезентували б громадськості тих, хто серцем й душею відданий вітчизняній духовності.

Пустот у суспільному житті, як відомо, не буває. Сьогодні й заповнили «зирки» зирки-сердечки, кроки, довгоносик тощо. «Ошеснілені» ми й чималою кількістю гучних «акцій», організатори яких не великих людей століття чи тисячоліття хочуть визначити, а насамперед привернути увагу до своїх самозакоханих персон.

До таких «ініціатив» належить й так звана символічна акція «Тасма вечера-2000», яку й організатори навіть висунали на здобуття Державної премії України ім'ям Т. Шевченка нинішнього року (?), а один з телеканалів представив своїм глядачам. Суть відносно «обирания української акції» Христа та його 12 апостолів.

Добро, котрі поки що нічим особливим не проявили себе в мистецтві, натомість стали «суддями»

Мал. Василь ФІЛІПКО.

творчості своїх іменитих й справді талановитих людей, які випали своєю іменію історії вітчизняної культури.

Не будемо пропавати (багато чого!) імена ініціаторів «акції», зауважимо лише: один з них ласий до смаженої поросятини й прославлятиме тим, що отував своє улюблене блюдо просто посеред залу прийомів у організації, де працював.

Що ще сказати?

Мабуть, те, що доки ліси до смаженої поросятини й скандальні будуть кидати зухвалі виклики обуреній громадськості, доки незалежна Україна не виробить науково обґрунтованої культуротвірної державної політики й не буде послідовно реалізовувати її.

Віталій АБЛЦОВ.

Приватизація під державним контролем

У комітетах ВР України

До повторного першого читання Комітет Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони підготував кабінетніський проєкт закону про обмеження приватизації підприємств Міністерства оборони України.

Приватизація підприємств Міністерства оборони, на думку народних депутатів, має здійснюватися на таких засадах:

- пріоритет державних інтересів і додержання законності в процесі приватизації;
- визначення Верховною Радою за поданням Кабінету Міністрів переліку підприємств, які можуть бути приватизовані;
- використання майна цих підприємств лише за цільовим призначенням;

надання пільг з придбання акцій членами трудових колективів підприємств, що приватизуються, працівникам цих підприємств, які вийшли на пенсію, та військовослужбовцям; повноті відшкодування державного майна;

обов'язковості зашлясання не менш як 51 відсотка акцій у державній власності і нелопущення передачі частин державного майна в оперативне управління приватним структурам.

Котити, олерані від продажу акцій, вважають фахівців, мають розподілятися таким чином:

— 95 відсотків зараховуються до державного бюджету і використовуються лише на потреби оборони згідно з контингентам Міністерства оборони, з них не менш як 30 від-

сотків виділяються на кредитування технічного переоснащення підприємств, які приватизуються;

5 відсотків спрямовуються на відшкодування витрат, пов'язаних з приватизацією.

Комітет ухвалив рекомендувати Верховній Раді прийняти проєкт закону «Про обмеження приватизації підприємств Міністерства оборони» за основу.

Прес-служба Верховної Ради України.

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щире співчуття головному консультантові Секретаріату Верховної Ради Краснику Миколі Григорівну у зв'язку з трагічною втратою — смертю його дружини.

Євн Дмитрієвн.

Хроніка. Факти. Події

✓ Москва

Обмінюєшся шпигунами

МЗС РФ офіційно запропонувало другому секретарю військово-політичного відділу посольства США Чері Лібермант залишити Росію. ФСБ твердить, що американка є кадровим співробітником ЦРУ і її було затримано під час «шпигунської акції». Російські спецслужби застерігають, ніби вислання американського дипломата пов'язане з тим, що діями у США офісера американських ВМС Денієла Кінга звинувачено у шпигунстві на користь Росії.

✓ Софія

Європа хоче уникнути «другого Чернобиля»

Болгарія і Європейський союз досі не прийняли домовленості щодо перекладу виведення з експлуатації чотирьох старих реакторів атомної станції у Козлодуді. Поки що Болгарія пороку отримуватиме від ЄС до 250 мільйонів євро на відтримання свого енергетичного комплексу. Закриття старої АЕС у Козлодуді було однією з умов початку переговорів про вступ Болгарії до ЄС.

✓ Ольстер

Здати все до останнього набою

Сьогодні, 2 грудня, Ірландська республіканська армія офіційно назавжди свого представника для зв'язків з комісією Дюна де Шастелена, що займається розробленням напіввійськових формувань на території Північної Ірландії. Згідно з мирними домовленостями 1998 року ІРА має відмовитися від терористичних дій і злати зброю.

✓ Вашингтон

Не пий з калюжі...

Більш як половина найбільших річок світу серйозно вчорашні забруднені, що загрожують здоров'ю людей. Про це йдеться у заяві Всесвітньої комісії з питань води у ХХІ столітті. Найзабрудненішими вважають Жовту ріку, Амур'яро, Сирдар'ю, Колорало, Ніл, Волгу і Ганг.

✓ Панама

Розпрощалися з Пентагоном

Території останніх воєнян об'єктів США, розташованих у Панамі, перейшли у повне розпорядження влади цієї центральноамериканської країни. Таким чином завершився 80-річний період військової присутності Пентагону на панамській території.

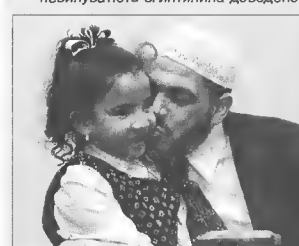
✓ Монтевідео

За п'ятої спроби став президентом

У другому турі голосування уругвайці обрали президентом 72-річного Хорхе Батіста, кандидатом від правоцентристської партії «Колорано», яка прагне у країні прогнати останніх 15 років. До цього кандидат уже чотири рази безуспішно намагався виграти президентські вибори.

✓ Фотофакт

Егіптянині Нассер Ахмед і його п'ятирічний донька в американській Спільній громадянській свободі у Нью-Йорку. Дітями Ахмеда було звільнено після трірічного ув'язнення — у США посадили його у в'язницю за підозрою у зв'язках із терористами. Тепер невинуватість егіптянина доведено.

За повідомленнями кореспондентів «Гу» та інформаційних агентств. Фото АП.

Хай начальство «не собачиться», коли йдеться про нашу дружбу

Михайло Горбочов коментує «ГУ» укріно-російські відносини

Дослівно

«Те, що ви обрали Леоніда Кучму своєю Президентом — це лише суверенна справа, а базисо українців просування до доброту. Україна мені особисто близька, адже у мене належувало українська кров, один мій дід — з Чернівців, бабуся з Харкова. Сьогодні відносини між Росією та Україною справді не надто добрі, але базисо що залишиться від Росії».

Коли вперше обрали Леоніда Кучму, то я вирішив: незалежно від того, як до нього ставитися, — якщо він обрали, значить, вам це потрібно. Та коли я бачив, як у Кремлі рік тому йому вичитували, наче колишньому

секретарю парткому, — подумав: нічого собі! Президент суверенної держави, від нього чогось хорошого чекати не можна.

Потім, шоправла, відносини Москви і Києва стабілізувалися, але стра-

тегічно мало що змінилось. Гадаю, що і у вас в Україні є люди, які підкакують у багати непотрібні дискусії не тільки дрібниця, а і вибухнуло. Леоніда Кучму від час передвиборчої кампанії говорив чимало серйозних речей: не плісемо до НАТО, поліпшуватимемо відносини з Росією. Якщо це не тільки декларації передвиборні, а справді реалізують в його політиці, тоді стосунки між Москвою і Києвом будуть цивілізованими. Більш, — відносини між нашими країнами багато що залежатиме від Росії, від того, як проявлять тут парламентські і президентські вибори.

Зрештою, як проблеми розв'язати не політиці, а народи Росії і України, ми прирешили жити разом. Вочевидь, а палкий прихильник державного суверенітету України. Ніхто не зазіскає на незалежність України, давайте хоча б відносно ділове взаємовідношення співробітництва. Ми — слов'янські народи, треба, щоб наше начальство «не собачилося», коли йдеться про нашу дружбу. Якщо в цього покоління нічого не вийде, то наступне покоління відповідальних політиків об'єднає наші інтереси».

Світлана ФІЛІМОНОВА, Москва.

В атмосфері страсху

Ситуація у Вірменії, яка заострілася після традиційної поїздки парламенту, продовжує залишатися напруговою.

Після арситу депутата Мугиса Мовсисяна, який, на думку компетентних органів, безпосередньо замішаний у злочин, ситуація більш не розгортається нових ексів. Через це в суспільстві продовжують циркулювати найнемовірніші й сутеренні чутки.

Складається нерівня враження, що кожен косясць вигінює невдоволення відсутності незалежності і несповісти в Єрвані триває низка провокацій і тарактів. Нагадаймо, що на початку листопада в парламенті пролунав телефонний зв'язок невідомий повідомив про підкладену бомбу. Після тривалих пошуків

справді було знайдено вибуховий пакет, зберіганий під столом президента. Серйозної небезпеки він не становив, але викликає запитання, чи спровокував вдалося злісний акт після того, як пропускний режим на нолі до парламенту було різко посилено. За кілька днів такій самої телефонній зв'язок здійснюва до місця містерства приватизації. Однак цього разу пролунав виявився бжефом.

А потім пролунав вибух на території російського посольства у Вірменії. Невдовзі перетнувши грану через огорожу і вітк. Знайти терориста поки що не вдалося. На щастя, ніхто з російських дипломатів і технічних працівників посольства не постраждав. Місцеві спостерігачі зазначили, що інцидент у посольстві стався в той само день,

коли в Єрвані розпочала роботу вірменсько-російська міжурядова комісія з економічного та технічного співробітництва. У зв'язку з цим розмови Єрвану й Москві довлося весь час повторювати, що між державних відносинах і стратегічного партнерств Вірменії та Росії нічого не змінилося. Залишок жодним чином не позначатися.

Важко сказати, кому саме треба тримати громадянські весь час у напругі. Однак за низкою провокацій проглатуватися певна сировинка сила. Мабуть, це вигінює тим, хто хотів би продемонструвати, що нова вірменська влада некомпетентна, бжефіла і не златна контролювати ситуацію.

Армен ХАМБАБЯН.

Єрван.

Що може бути ліпше за економічну свободу?

Стабільно має напів постійна місце в історії поруч із... Близьколю Пущою. Як вважають друзинські спостерігачі, під час саміт у ОБСЄ у столиці Туреччини було остаточно зруйновано райнський імперія.

Щими днями президенти Грузії, Азербайджану, Туркменістану, Казахстану та Туреччини підписали дві угоди: про транспортування каспійської нафти за маршрутом Баку—Тбілісі—Джейхан та про транзит туди самим шляхом азербайджанського і туркменського газу. Свій підпис під документами поставив також президент США Біл Клінтон.

Для колишніх радянських республік — учасників угоди — це означає остаточний пролив економічної блокади. Туркменістан і Казахстан отримали реальну змогу вийти зі своєї енергоізоляції на західний ринок. До речі, підписання угоди Нурсултаном Назарбаєвим стало найбільшій успішним кроком. Він заявив, що Казахстан має намір транспортувати за маршрутом Баку—Тбілісі—Джейхан власну нафту.

Продовжити роботу і нафтопробу Баку—Стамбул, звідки нафта переправляється до Болгарії, Румунії та України.

По суті, завершилися записка конкуренція у альтернативних російським проектам транзиту енергоносів. А з нею було покладено кінець і агресивній політиці Росії на Південному Кавказі.

Тепер можна довго мусувати ідею про те, що Захід скористався слабкістю Росії і мив країни Південного Кавказу зі сфери її

впливу. Та справа вочевидь не в цьому, а в наступних аргументах. Москва сама себе загнала в кавказський глухий куток. Президент Росії та її прем'єр-міністр дуже захопилися докмином того, що поступитися чеченцям — це автоматично втратити контроль над усім Кавказським регіоном. А якщо об'єктивно, то причиною чеченської війни було серйозне приволо контролю над нафтовими і газовими багатствами Каспію.

Президент Грузії назвав проєкти транспортування енергоносів «основною незалежною майбутнього держав, які беруть у них участь». До речі, Біл Клінтон зазначив, що ці два маршрути — «страховий поліс для всього світу». Усі ці поліс створюють, як вважають у Грузії, фундаменти нового світового порядку наступного століття. Фактично стабільний світ саміт дав кожному те, чого в нього нема: Заходо — гарантію безпеки і верховенство прав людини в Європі, Росії — можливість продовжити реальну боротьбу, замішану на чеченській війні, Туреччині — отримати енергоресурси, Грузії, Азербайджану, Туркменістану і Казахстану реальну можливість збудувати новий економічний та політичний функції.

Тбілісі

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Наші співвітчизники найменше довіряють виборам

Значна частина населення світу вважає, що влада їхніх країн корумпована. Такий висновок соціологічного «опитування століття», підготовленого Інститутом Геллпана на підставі вивчення громадської думки в 60 країнах. На запитання «як часто відвідували ви 50 тисяч осіб».

Найменше вірять своїм урядам населення Східної Європи (12,1%) та Латинської Америки (13,3%). Найбільш авторитет має влада в Африці (52,5%) та Західній Європі (37,5%). Найпопулярнішими урядами визначили кабінети Малайзії, Ніпедо, Індонезії, Тайваню, Філіппін і Норвегії.

Майже половина опитаних (48,6%) вважає, що вибори в їхніх країнах — нечесні. Протилежний думки дотримуються 43% підсумкам голосування довіряють 70% мешканців Західної Європи. Для Латинської Америки цей показник нижчий: удвічі, а для Східної Європи — втричі. Найбільше довіряють виборам у Голландії (80%), а найменше — у Вірменії, Росії, Україні.

Найвищий рейтинг у державних діячів у країнах Східної Європи, Західної Африки та Латинської Америки.

Загалом по всьому світу 40,8% населення вважають свої уряди корумпованими, і лише 9,9% розцінюють роботу національних органів влади як «ефективну», повідомляє ІТАР-ТАСС.

Щодо проблематики «прав людини», то більшість населення світу (73%) схильна вважати: громадянські свободи забезпечуються лише «настановою». Найменше схильні до цього в своїй сфері населення Колумбії, Камбуну та Вірменії.

Німці перегляньте це розважальні пропозиції

Розцедрилися... На два мільярди марок

Чергова зустріч делегації країн Центральної та Східної Європи з уповноваженим канцлером ФРН графом Отто Ламбсдорфом і заступником державного секретаря США Станом Айзенштадом була складною і напруженою. Додавши до ринкової суми компенсації ще два мільярди марок, німецька сторона мала твердий намір фактично на цей раз завершити тривалі переговори. Не відходячи ніколи «серединами» кожну десятилітню суму, на їхній подумок, вони були одностайні — 8 мільярдів марок надто мало на всі країни.

Між тим, делегації (я вони провели до офіційної зустрічі в німецькій консулаті) були одностайні і в інших принципових позиціях. Зокрема, щодо того, щоб виплати було надано і примусовим робітникам сільськогосподарського та інших господарств «третього рейху». Ще й гіршкім і в інших країнах, які були скомпрометовані вилежкою з баткамі або які народилися в неволі. І щоб не менше 90 відсотків загальної суми компенсації було виділено безсередньо на інші цілі, а лише 10 — на різні соціальні

програми (у німців зовсім інші пропозиції).

До речі, з ініціативи правління Українського національного фонду «Васемороумінга» примирення» перед поїздкою до Бонна у Києві зустрічались керівники фондів України, Росії та Білорусії й виробили спільні пропозиції.

Делегатації всіх країн — учасників переговорного процесу відстоювали ще й таку позицію: суми виплат в'язням концтаборів, гетто і промисловим робітникам повинні бути пропорційно 2 до 1 і 0,5 — сільськогосподарським та іншим робітникам. Крім того, делегації запропонували німецькій стороні виставити за рамки основних переговорів з'ясування питань матеріальних претензій, відшкодування банківських активів і страхових полісів.

Адвокати США, які захищали інтереси не лише своїх громадян, а й українських (на доданості їй підпільницькою Україноролетта фонду «Васемороумінга і примирення»), заявили, що вони нададуть правову гарантію німецьким підприємствам від судових позовів у майбутньому лише

за умови, якщо загальна сума компенсаційного фонду буде не менше 10 мільярдів марок.

І все ж під могутнім і одностайним майже у всіх питаннях натиском делегації усіх країн (чого раніше не було, а нині лише Ізраїль має свої інтереси) німецька сторона висловила готовність проаналізувати ще раз подані пропозиції.

Провести наступну і, мабуть, останню зустріч домовилися на початку грудня ц. р. Німці хочуть завершити переговорний процес до Різдва. У них воно, до речі, 25 грудня. Можливо, напередодні цього великого свята, від якого ми ведемо відпочиття, німці пошесдаріють і більш-менш глибоко розв'язують за страшний гріх своїх батків та діда. Із жиними. А скільки людей не дожили, не дочекались і цього...

Голова правління Українського національного фонду «Васемороумінга і примирення» г-р Лушчинський записав: «Я сподіваюся і вірю, що сума виплат буде збільшена Німеччиною до не менш ніж 10 мільярдів».

Що ж, бжемо і ми сподіватися.

Але чи можуть погодитися з цим колишні українські жертви нацизму?

Знову ходили до посольства

Щеодавно представники колишніх жертв націонал-соціалістських переслідувань, що проживають у Києві, знову пікетували Посольство ФРН в Україні. У своєму зверненні до послів вони заявили:

Знову впадали до щей акції нас змусило тривале неврахування питань справедливості і повноцінної компенсації жертвам нацизму з України на рівні аналогічних виплат, здійснених урядом ФРН у країнах Західної Європи.

Виплати такої мізерної суми (8 мільярдів німецьких марок) є образою для нас, колишніх в'язнів радських та трудових таборів часів другої світової війни, і може розглядатися лише як несправедливий жест поваги. Дуже шкода, що розмір запропонованої суми надто далекий від очікуваного і необхідного рівня поваги і відшкодування.

Більше того, запропонований розподіл коштів між різними категоріями жертв має чіткий намір пересварити не лише національні утворення, а й організації, які представляють інтереси жертв різних категорій.

Особливо гострим і актуальним є питання виплат компенсацій колишнім примусовим сільськогосподарським працівникам. Адже саме Україна була перетворена на основного постачальника надзвичайно дешевої, а то й дармової робочої сили для

рейху. Так, у вересні 1942 року Гітлер розпорядився направити до Німеччини 400—500 тисяч українських дівчат і жінок для використання в домашніх господарствах. Скільки їх, виснажених і покритих найважчими і найбруднішими ранами з ранку до вечора, вилежало, що вони втрачали працездатність, було потім відправлено до спеціальних таборів на повільну голодну смерть! Скільки з них, безпритульних і беззахисних, було згантовано хазяями або їхнім синіми, а потім випадково виникнуто як несприят на вирішальній кондитерській чи на знищення до концтаборів!

Ми наполягаємо, щоб ні уряд України, ні уряди інших країн Східної Європи не відкидали позови своїх примусових працівників, сільськогосподарських і інших секторів. Ці жертви мають також одержати компенсаційні виплати.

Діти на категорії примусових працівників, надаючи відшкодування одним, існуючи іншими, — це безпримірний і аморальний.

Справним бльозством є спроби позбавити компенсаційних виплат малолітніх жертв нацизму, посилаючись на те, що вони не працювали. Адже всі малолітні, навіть найменші, тек використовувалися на роботах, часто непосильних для них. Окрім того, малюки вивозилися до Німеччини для «онічечування» і подальшого використання вже в новій якості. Малолітні також найчастіше використовувалися як донорські матеріали, тому це найстрашніше їх використання, несправедливе і непраховане, має бути врешті-решт оплачене.

Таким чином, нас було належно відшкодовано радська праця не тільки промисловими робітниками, в'язням концтаборів і гетто, а й усіх інших категорій жертв нацизму, включаючи й малолітніх.

Передаємо свої вимоги з налізю на невідкладне роз'яснення проблеми і термінові відповіди, яку чекатимемо всієї тисячі доведених до відчаю людей.

Простимо наше офіційне звернення до будинку рівнітвувати вашої держави і висловлюємо впевненість, що нарешті одержимо на нього офіційну і конкретну відповідь.

Це писавмо звернення, під яким підписався близько 200 осіб, отримав посольство першого заступника голови Української спілки в'язнів — жертв нацизму Володимир Шпаківський та голова Київського відділення цієї спілки Микола Велько. Саме їх було запрошено до посольства як представників пікетувачів.

З чим же вийшли вони з посольством? Розповідає Микола Велько:

Перший секретар посольства Карстен Майс-Віф-Вольф, якого ми розуміє і розділяє нашу позицію. Обидва передали звернення до будинку та уряду ФРН. Представник посольства вказав на те, що ми назвали німецькою стороною суму компенсації не остаточно. Треба чекати завершення переговорів, а внаслідок пікетування мають бути враховані представники України на переговорах.

Це стислий виклад відповіді першого секретаря посольства. Я довів її до учасників пікетування та представників засобів масової інформації.

Чи варто мізкувати, який потрібен рівень

на вчорашньому останньому раунді переговорів, і калі про це треба було подумати керівництву нашої держави?

Беручи до уваги те, що переговорний процес завершуватиметься, інші необхідні зусилля є можливі, щоб забезпечити справедливі рішення щодо країн-претендентів, уможливити диспансифікацію майбутніх компенсаційних виплат постраждалим від нацизму громадянам України. Це підкреслює віце-прем'єр-міністр Володимир Семіоненко на нараді в Канієтні Міністрів, яку він сам і провів за результатами останніх переговорів.

Нарада була викликана німого Прем'єр-міністра чомусь не мало цікавило й шквалити. І друге. Рівень керівництва держави очисив і без додаткового вивчення. Ажже інтереси ФРН ренно захищає уповноважений канцлер граф Отто Ламбсдорф. Інтереси США відстоює заступник державного секретаря Стюарт Айзенштадт. Не стоїть остеронон, зроумію, і сам канцлер ФРН Герхард Шредер.

Отже, на останній, чи на врешнійшій, раунд переговорів української делегації, мабуть, неадекватно слід подивитися на рівні переговорів.

Добре, що так рішення прийняв Володимир Петровіч. Добре й те, що він провадив зацікавленість в успішному для наших громадян завершенні тривалих і виснажливих переговорів, знехотів час для цього.

Волонтери не можна не закинути й таке. Володимир Семіоненко пропав вище-прем'єр-міністром усього кілька місяців. А його потередині і ниніш-

Тривав всеукраїнський мітинг

Несподіваним згоднанням з розв'язанням питань справедливих компенсаційних виплат, інституційним німецьким левним умов і вимог, громадські організації Української спілки в'язнів — жертв нацизму, Міжнародна організація колишніх малолітніх в'язнів та інші проводять 29 листопада, 3 грудня ц. р. у Бонні між 100 містами нашої країни всеукраїнський мітинг-протест. Прибувши спільно разом з підписами десятків тисяч колишніх жертв нацизму планується налісати канцлеру ФРН Герхарду Шредеру.

Сторікню підготував
Яків ГАЛЧЕНКО.
Фото Юрія ВЕНГЕРЩА.

Торгівля

ВІД АВСОСІД ДО МЕРЕЖІ!

3-6 грудня в Києві відбувся Друга національна конференція «Стигматизація маркетингу на порозі XXI століття».

Чимало американців уже заробили на цьому бізнесі: мільйони доларів і наші гривні (близько 5 млн.) — це тільки згруповані свої сили для протистояння осяєдним обмеженням споживачів ринку з боку чиновників і правозахисників, котрі змагаються на розповсюдження ринкового товару як сексуальності.

Лімати такі стереотипи покладені союзники товариства на кшталт «Незалежності». Ногодяться, коли до засідань конференції користі з адвокатури, котрі готують своєрідні Копірейські тези — це вже не кукури-мури з авсоосідами.

Гра без посередників

Президент «Незалежності» Сергій Януш і віце-президент Ірина Демченко не ображаються на такі ганяльські стереотипи, розуміючи, що культуру споживання не перетворюють на економіку, не співпадає на традиції, спосіб життя, не платоспроможний попит населення тощо. Це — об'єктивні перешкоди на шляху розумної ідеї. Але «Стигматизація маркетингу» — це неухабний товар безпосередньо від його виробника до кінцевого споживача, зовсім виключаючи гроші як посередників, рекламистів, отримувачів і навіть роздрібних торговців. Завдяки цьому кожен одержує товар заповільнено, досвідчений, ніж у магазині. Підприємця з корисним, стійким маркетингом називають торговцем для своїх, тобто для обранців. Щось подібне ми мали за минулих часів.

...і мінімум витрат

Тільки радянський «маркетинг» зумовлював товарний дефіцит і приналежність, тоді як «Стигматизація маркетингу» — це неухабний товар безпосередньо від його виробника до кінцевого споживача, зовсім виключаючи гроші як посередників, рекламистів, отримувачів і навіть роздрібних торговців. Завдяки цьому кожен одержує товар заповільнено, досвідчений, ніж у магазині. Підприємця з корисним, стійким маркетингом називають торговцем для своїх, тобто для обранців. Щось подібне ми мали за минулих часів.

Стигматизація маркетингу — це мінімум витрат, вклавши в мінімум часу зусиль. Це велика праця, але в Європі саме через такі мережі вже понад 60 відсотків товарів розповсюджують.

Зрозуміло, «Незалежність» з'являється не лише тезами. Основний вхід її діяльності — з'ясування за рахунок економіки, звільнення дисконтної системи. Тобто час споживача товару купує дисконтну картку, за якою купує товари й послуги зі знижкою аж до 50 відсотків з усього торговельного підприємства. Торговці це вигідно, бо 75 відсотків прибутку й заганяють клієнта. І клієнтам вигідно — є економія, й заробіток (жаріть вода на дисконтній системі — теза окрема). Вигідно й іншому виробнику. Та й «Незалежність» потрібен хорошиший економічний тоді, як завжди.

Трильйонний бальзам, на який ніхто не розбудиється гримши.

... У Росії ісповідувалося відважність (урава!) конференції споживачів. А люди, які хочуть ініціювати споживачів, у державі вони нікого (крім мільйонів) не шукатимуть. Але у Верховній Раді тутотується закон про багаторівневий мережний маркетинг. Коли його буде прийнято — то вже, мабуть, з'явиться багато поволіжних державних, муніципальних, розкошувати споживачам, що можна, але не можна і як взагалі жити правильно.

Житимир

Які заробітки, така й торгівля

Житимирщина, поставившись тільки сусідній Рівненщині, стала «слідом» за обсягом продажів роздрібною товароборотою підприємств усіх форм власності порівняно з минулим роком скоротилася в чинних цінах на 5 відсотків, в порівнянні з минулим же в чверть.

За дев'ять місяців вартість населення реалізовано товарів усього на 23 гривні — це навіть у чинних цінах на 13 гривень. А в Держкомісському районі за 273 дні середньостатистичний житель отримав усього на 6 гривень. Але це 24 копійки на день — навіть на хліб не вистачить! У тім і річ, що бізнесменів не вистачає й за хлібом до магазину йдуть вже — його мідія за рахунок зарплати КСР з класичної міні-ліхварівкою, як і боршчу, крупу тощо... Один з «натур» не допоможе, бо за рік заробити не вистачить заробітної плати на 15 мільйонів гривень.

Це за середньої зарплати 137 гривень.

Мал. Вікторія ПОЛОВА

Акценти оглядача

У Києві із сезонними знижками продають американські автомобілі, італійські одні і японські одні. Аналогічна продукція вітчизняного виробника не витримує конкуренції за якістю або цінами. Вторгніть українців мізерні. Гра між продавцями і покупцями на внутрішньому споживачому ринку чимось нагадує наш дубль — майстерний, але не дуже результативний.

Можливо, виробляємо недовостатньо? Уряд категорично заперечує. Якщо йому вірити, за десять місяців цього року обсяги внутрішнього виробництва зросли проти відповідного періоду минулого року на 3,2 відсотка. Не нахвилю, як наша промисловість працює на склад, а не для споживачів. Або ми не вміємо професійно торгувати зі зникнями і без них, або справа зовсім у іншому.

Шукай «віканце» на кардані

— Торгувати професійно означає — рентабельно, — каже комерційний директор однієї столичної фірми з пошитах верхнього одягу. — На внутрішньому ринку це майже неможливо. Вітчизняні постачальники тканин вимушені звачати на борги, дефіцит об'ємних коштів, неспівпадіння курсових відношень гривні, а отже, вимагати попередньої оплати і реалізації товару на умовах, значно прихильніших за далавничий, які пропонують нам італійці. Через це ми співпрацюємо з Міланом, а не, скажімо, з Черніговом. І наші колеги майже не поступаються колективним відомим італійським курткам.

Це правда. Однак таких компаній, які пробивалися на Захід завдяки або перепрофілюванню, або модернізації виробництва коштам кредиторів, небагато. Ще менше таких, кого далавничий схемі розрахунків з поставачальниками сировини не підвели під мокастину, як людському консьєр «Оріана», наприклад, де описали майно через непорозуміння з кредиторами, — дуже невисокої думки про далавничий схемі.

Під три, що стверджує фірмач легкої промисловості або чинників, можуть підпасти представники будь-якої галузі економіки із сільською господарством включно. Адже кожне друге підприємство державної форми власності — збиткове. Кредиторська і доторбська заборгованість ніби набула нечуванних розмірів. Виробники винні за зовнішньоекономічними контрастами, один одному і, власне, державі в особі виконавчої влади. Тож економікою окремо взятого боржника керується не як директором, не збори акціонерів або правління, а чиновники контрольно-власницької влади, до підпорядкування до Пенсійного фонду. Вони списують, у рахунок боргів об'ємні кошти підприємств, щойно ті з'являються на їхніх банківських рахунках. Не лишаться навіть на рекламу продукції, не те що на організацію розгалуженої системи маркетингової діяльності. І вітчизняному виробникові за покупця доводиться боротися нетрадиційними методами. Скажімо, реалізувати свій товар за демпінговими цінами кмітливому посереднику, який має миттєво «віканце» на кардані. Або продавати зерно просто з поля, а не з елеватора. Або власні телевізори, але на сто відсотків складені з імпортованих плат. Користуючись і неофіційними каналами збуту, і, власне, неофіційними ринками, не грешучи чинними обурювачками, і боскамими корупційними чинниками. За малим рахунок це доповнюється ризикованою роботою місяця. А за великим? Що, й далі будемо так існувати?

Захід нам допоможе?

Проблеми з реалізацією продукції у деяких чинників породжують ностальгію за приснопамятним держпланом і держпостачем. Вони бачать проблему, не бачать шляхів її розв'язання. За останні кілька років, підприємства усіх форм власності винні бюджетним і позабюджетним фондам 43,5 відсотка усіх своїх матеріальних активів. Але смикання за цей «ах» і «о» не віддасть відстає історії виробник не зможе, а відстає його банкрутство — справа автономна, бо держава живе так його коштом. Уряд, який розв'язує що задухає, покладає свої наші на фінансові цілі і західні кредити, а не структурні зміни в економіці. До речі, минулого тижня в американській пресі це зазначав відомий фінансист Джордж Сорос. Мовляв, найкращий український уряд вважає, що Захід нам допоможе. Хіба це не нагадує самовпевненість великого комбинатора?

Споглядання за бурхливим розвитком автомобільного бізнесу у столиці, я нещодавно зустрів у гості до знайомого адвоката, компанія якого, заснована з участю іноземного капіталу, окрім відкритої черговий сервісний центр. З'ясувалося, вони також починають торгувати з перепродажними ціновими знижками, а за останні чотири роки збільшили обсяги продажу автомобілів у 35 разів! Я навіть перепитав, але переконатися, що не чулося. Правда. Друга тенденція (після катастрофічного фінансового стану вітчизняних виробників) нашого споживачого ринку — карколомний похід на багатих та бідних продавців і покупців.

Показиваючи клієнтам, я здивувався, що раз здебільшого представники деяких відомих іноземних компаній, а українським відомим підприємствам на пальцях однієї руки. Така само розстановка гравиць і на

ринках нерухомих, комунікацій тощо. Спитати б, які допомоги і кому донабавляє наш уряд на Заході? І чи не застерігає від такої допомоги мудрий Сорос?

А ти записався в акціонери?

Товарно-грошові відносини до недавнього часу, схоже, задовольняли наш уряд, який покладаний створювати співвідповідний ґрунт для виробництва і реалізації продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках, але не працює за покликанням.

Україна випереджає усього світ за кількістю акціонерів, але пова реальних власників ніде не принесла до зменшення ділової активності. Мало того, обсяги інвестицій за десять місяців проти відповідного періоду минулого року скоротилися. Та Соросу і не снилося, що рішення про фінансово-господарську діяльність якогось закритого акціонерного товариства можуть приваляти круті клопоти з дуже обмеженою відповідальністю у елітних закладах і саунах! А проблеми з тарифного, митного, податкового регулювання можуть роз'язувати меткі олигархи на вилах, а не депутати в сесійній залі парламенту!

Кому може спастись на думку, що уряд, котрий декларує зниження податкової тяги, обстоює в парламенті вилучення об'ємних коштів товаровиробників у розмірі 20 відсотків суми амортизаційних або 50 відсотків податку з прибутку? Та нікому.

Відпигдаючи до головового банкіра Віктора Андрійовича Ющенка: за яким вкратом, за яким кульдомом, на якому прокатному стані або за кермом якого трактора треба працювати, щоб твоє підприємство бачило прибуткову за облікової ставки у 45 відсотків річних? І, власне, яким чином і кому що продавати, продаючи, якщо переважна більшість населення — біда, як церковна миша, а підприємства продають не продукцію, а свої борги?

Іхні знижки — не рівня нашим!

Під тиском мультікорпоративної фінансової кризи в Росії і паливної в рідних етиках, а також із сучасними виробничими міркуваннями, уряд узявся за адміністративні заходи, які загрожує інфляційними і суттєво матеріально-технічними проблемами. Адже відкладення до довгу шухляду життя населення на товари, спричиняючи спротивом трейдерів торгівлі продукцією за фіксованими, а не ринковими цінами, рано чи пізно доведеться задовольняти. Соціальні борги рано чи пізно доведеться погашати грошовими знижками. Тим не кажучи про адміністративні збагулю луханість такого безпрецедентного змозозаліку. Імпорт і послуги вже подорожчали. Роздрібною товароборі у регіонах падає. Звичайно, не всім же їздити на шикарних авто! Ми люди — прості, невідомі. Нас більше чия хліба вживати. А вона — зростає...

Сергій ВІЛАД

Ти ба! Не все продается

У номер
Хмельницький

Скарбниця милосердя

Фельдшерсько-акушерські пункти Теофіпольського району значно поповнили запаси ліків: велику партію новітніх антибіотиків, медпрепаратів для лікування інфекцій системи травлення, бронхолегеневих хвороб — загальною майже на 13 тисяч гривень — безоплатно передали селянам співробітники благодійного фонду "Українська скарбниця". До добродійної акції в районі долучилися провінцій сировецької фармацевтичної компанії "Біосвіт", "Геска" та "Аста Медикал".

Благодійний фонд "Українська скарбниця" створений та очолюваний народним депутатом України Богданом Губським, нині добре знайомий в Україні. За два роки існування "скарбниця милосердя" позарядом лікувальним закладом, медичних препаратів на суму понад 1 млн. 160 тис. гривень. На Хмельницькій відома місяць і працівники фонду вже побували в благодійних заходах здоров'я в обласній лікарні та лікарні Червоного Хреста, що в селі Савець Теофіпольського району, в Летичівській, Вінницькій, Близькій, Яроминській, Теофіпольській райлікарнях. У дар лікувальним закладам області передано медпрепаратів майже на 70 тисяч гривень.

Можна лише шире порадити, — зауважила голова агрофрми "Святець" Теофіпольського району, депутат Хмельницької облради Василь Мاستяк, — що в умовах глибокої соціально-економічної кризи є в нас сирілий політиків майбутнього, людей, які бачать про найближчий скарб — здоров'я народу.

Як зазначає Богдан Губський, заплучаючи благодійникам акцій допомоги — особливо сільським, селищним лікарням та фельдшерсько-акушерським пунктам, "Українська скарбниця" останнім часом стала обслуговувати ядрами для багатьох зарубіжних фармацевтичних підприємств і фірм, які прагнуть закріпитися на українському ринку медпрепаратів.

Не ті бички, що в оборі, а ті, що в морі

Проблема

Коліс Генієвський рибоконсервний завод, що на Херсонщині, був одним з провідних підприємств у селі — аду. Тепер це — відкрите акціонерне товариство. Заводом, завод має би працювати, адже попит на такі бички великий, як бички в помалі, с. Ада, на жаль, із 1998 року, коли на підприємстві відбувся процес приватизації, — все пішло на спад. Мільяни керівництво і водночас усе розквітало...

Одне слово, було нормальне рентабельне підприємство, а тоді завод ледь не розпався. Лише заборгованість ірситаром становила понад 5 мільйонів гривень. Заборгованість у заробітній платі — 65 тис. грн.

І ось з нинішнього дати все це дістав у спадок Василь Єрмалов, який почав виконувати обов'язки голови правління ВАТ. Скажемо опрашу, що Василь Степанович — людина тут не нова. На заводі він пропрацював на різних посадах 15 років. Звісно, якби не підтримка Херсонської райдержадміністрації, то не з'явився б такий шогго воза. А поки що на підприємстві працює 355 осіб, які виробляють 10—12 тисяч банок бички на добу. Успішно осягнуто і виробничу товсто-добика (15—17 тис. банок на добу). До речі, всі консерви направлені на

туральною, з херсонських полів, томат-пасту з усітливим приправленням. Вони відомі, якщо немає грошей, то й бички не потраплять. Так само на заводі — живих грошей нема, за вироблено багато не візьмеш, та й борги треба виставляти. Отож і довелося самі витягувати і жерсткі банки, купувати шматки, варити приправу, вручну обробляти бички і смаженими накладати в банки тощо. Скажемо, кожна з робітниць за зміну вручну переробляє до ста кілограмів шмат дрібної риби. Під час зустрічі люди ремствали, що роблять задрара. Але їм шкода залишати підприємство (та й куди підець?), бо більшість з них пропрацювала тут з десяток, а то й більше років. Надія в них сьогодні

лише на свого керівника, місцева влада та власні руки.

Надія МАХИЧУК.
ВАТ «Генієвський рибоконсервний завод» В. Єрмалов; ці смажені бички ось-ось потраплять до столу споживача.

Фото Сергія ХОВАЛЬНИКА.
Херсонська область.

Коли дорожче, то не завжди краще

Вітчизняний стиль

Боршгагієвський хіміко-фармацевтичний завод роком свого професійного народження вважає 1947-8. Саме тоді в селі Микільська Боршгагієва (нині район Каска) відкривася невелика артіля, яка випускала кобасу, цукерки, зупали і зеленку. Відтоді й розпочалося тут фармацевтичне виробництво...

Сьогодні Боршгагієвський хіміфармацевтичний підприємстві серією вітчизняних виробників за асортиментом продукції, яку виробляє, — у його каталозі 150 найпопулярніших різниці лікарських препаратів. Підприємстві з них випускають тільки на хіміфарми. Головною таблетковою заводу вважається всім відомий «Алохол».

Тут добре розуміють, що народ сьогодні не такий багатий, щоб купувати лікарські препарати іноземного виробництва. Патріотизм боршгагієвських фармацевтів у той, щоб дати народові акційні ліки, які є акційні і вільночас недорогі ліки.

Сьогодні Боршгагієвський хіміфарм зарплате акціонерне товариство, яке належить робітникам заводу, членам їх сімей і пенсіонерам.

За словами директора заводу Людмила Безпалко, приватизували вони на «першій хвилі» в 1993 році й відтоді уприсягнули самі. Своєю політику підприємного статусу до самостійності Людмила Василівна сформулювала просто — «не красти». Справовою. Мабути, у дослідницький

Людмила Безпалко хотіла йти на депутатську роботу, щоб у парламенті лобувати інтереси галузі. Вона вважає, що чітко визначеної політики у фармацевтичності в Україні поки що немає. Своєю лідеркою директор Боршгагієвського хіміфармацевтичного підприємства розглядає кобасу історію. Верховна Рада України минулою сесією скасувала давні закони про приватизацію державних підприємств, які дозволяють експортувати ліки, а й самі їх виводять. Тут правіше і творити експерименти, відомий цей балзам «Фіто-СД», виконаний на основі лікарських трав, які ростуть в Україні.

А існуювало хіміфарм налагодив випуск унікального поладуна для серія — «АТФ-лоні», «Серпентиніс» обвалює рубль та в час пошуку наповнення бюджету ці пільги зняли. Внаслідок такої політики вітчизняні фармацевти зазнали несправжніх втрат — скорочення обсягів реалізації та експортних ринків до 25%.

І все-таки Боршгагієвський хіміфарм завод не здався. Цього разу утримався на ногах підприємству допомогла випадковість заводу — тут не тільки виробляють ліки, а й самі їх винаходять. Тут правіше і творити експерименти, відомий цей балзам «Фіто-СД», виконаний на основі лікарських трав, які ростуть в Україні.

Ольга ВАУЛІНА.
Фото Юрія СПАХОВНИКОВА.

Фотофакт

У Києві відбувся чемпіонат з бильярдного спорту, в якому взяли участь найсильніші бильярдисти України, члени Федерації бильярдного спорту. Перше місце посів Ярослав Винокур з Одеси.

фото Андрія ПЕТРОВА (ДІНАУ).

Редактор номера Віталій ЖЕКЕРА.
Перший заступник головного редактора Анастолій ГОРЛОВ.
Редактори: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕКЕРА, Володимир КРАСНОДІМСЬКИЙ, Світлана ПІСАРЕНКО, Анастолій СПАХОВНИКОВІ, Віталій СУДДА.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- ♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях
- ♦ Редакція не завандає підписати авторів публікацій.
- ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- ♦ Рукописи не повертаємо.
- ♦ Лікування з читачами — тільки на сторінках газети.

Сайдотро про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета акціонерів 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індент 60955. Український тираж 236694.

Комітент друку видання «Голос України» 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 6311224.
12 5 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОН: для дозволу — 441-68-23, телефакс — 224-72-54, відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-35, телефакс — 449-95-62.
E-mail: sekret@golos.rel.com